सावित्री सूर्या ऋषिका। १-५ सोमः, ६-१६ सूर्याविवाहः, १७ देवाः, १८ सोमार्की, १९ चन्द्रमाः, २०-२८ नृणां विवाहमन्त्रा आशीप्रायाः, २९-३० वधूवासःसंस्पर्शनिन्दा, ३१ दम्पत्योर्यक्ष्मनाश्चनम्, ३२-४७ सूर्या सावित्री।। अनुष्टुप, १४, १९-२१, २३-२४, २६, ३६-३७, ४४ त्रिष्टुप, १८, २७, ४३ जगती, ४४ उरोबृहती।

सत्येनोत्तंभिता भूमिः सूर्येणोत्तंभिता द्योः।

ऋतेन|दित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधि श्रितः॥ १०.०८५.०१

भूमिः- पृथिवी । सत्येन- आकर्षणशक्त्या । उत्तमिता- स्तम्भिता । आ सत्येन रजसा वर्तमान इति यद्यजुर्वेदे पिठतं तदेव आ कृष्णेन रजसा वर्तमान इति ऋग्वेदे पिठतम् । अनेन सत्यपदस्य नियतिभूताकर्षणशक्तिरर्थ इति ज्ञायते । सूर्येण- सूर्यस्याकर्षणशक्त्या । द्योः- नभः । उत्तमिता- स्तम्भिता । ऋतेन- नियत्या आकर्षणशक्त्या । आदित्याः- अखण्डप्रकृतिजाः शक्तयः । तिष्ठन्ति । आकृष्णेन रजसा द्यामृणोतीति श्रुतेः । सोमः- चन्द्रः । दिवि- आकाशस्थाकर्षणशक्त्याम् । अधि श्रितः ॥१ ॥

सोमेनादित्या बलिनः सोमेन पृथिवी मही।

अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आहितः॥ १०.०८५.०२

सोमेन- चन्द्रेण । बिलनः- बलशालिनः । आदित्याः- द्योतनशक्तयः । सोमेन । मही- महती । पृथिवी- भूमिः । अथो- अपि च । एषाम्- एतेषाम् । नक्षत्राणाम् । उपस्थे । सोमः- चन्द्रः । आहितः- स्थापितः ॥२ ॥

सोमं मन्यते पपिवान्यत्संम्पिंषन्त्योषंधिम्।

सोमं यं ब्रह्माणों विदुर्न तस्याश्नाति कश्चन॥ १०.०८५.०३

यत्- यदा । ओषधिं संपिंषिन्ति- ओषध्युपलिक्षतप्रतीकाद्रसिनिष्पादनं कुर्वन्ति । तदा । पिवान्-रसयोग्य एव । सोमम्- रसम् । मन्यते- अनुभवति । यम् । सोमम्- अध्यात्मरसम् । ब्रह्माणः- उपासकाः। विदुः- जानन्ति अनुभवन्ति वा। तस्य- तम्। कश्चन- अन्यः कश्चित्। न अश्नाति-नानुभवति ॥३॥

आच्छद्विंघानैर्गुपितो बाहितैः सोम रक्षितः।

याव्यामिच्छृण्वन्तिष्ठसि न ते अश्वाति पार्थिवः॥ १०.०८५.०४

आच्छाद्विधानैः- विधानाच्छादकैः। बाहतैः- बृहद्भिः। सोम- हे रस त्वम्। गुपितः- गुप्तः। रिक्षितः- पालितः। ग्रावणाम्- अभिषवपाषाणानां रवम्। शृण्वन्। तिष्ठसि। ग्रावा रसिनिष्पादकसामग्रीप्रतीकः। अनुपासकः रसिनिष्पादकसामग्र्या उपयोगं करोति चेदिप रसः स्वप्रवाहं स्तम्भयन्नन्तरेव तिष्ठति। रसिनिष्पित्तर्न भवतीति भावः। पार्थिवः- सततं केवलभौमभोगरतः। ते- त्वामध्यात्मरसम्। न अश्लाति- नानुभवति ॥४॥

यत्त्वा देव प्रपिबन्ति तत् आ प्यायसे पुनः।

वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः॥ १०.०८५.०५

यत्- यदा । त्वा- भवन्तम् । देव- द्योतनशील । प्रिपबन्ति- अनुभवन्ति । ततः- अनन्तरमेव । पुनः । आ प्यायसे । सोमस्य- रसस्य । रक्षिता- पालकः । वायुः- प्राणः । समानाम्-समत्त्वभावनानाम् । आकृतिः- आकृर्ता भवति । मासः- परिमाता च भवति । मसी परिमाणे ॥५॥

रैभ्यासीदनुदेयी नाराशांसी न्योचेनी।

सूर्यायां भद्रमिद्वासो गार्थयैति परिष्कृतम्॥ १०.०८५.०६

रेभ्या- देवानां मन्त्रात्मिका स्तुतिः। अनुदेयी- अनुदीयमाना भवति। नाराशंसी- पुण्यश्लोकानां नराणां स्तुतिरितिहासरूपिणी। न्योचनी- सेविका भवति। उचितः सेवाकर्मा। सूर्यायाः- उद्घाहितायाः सावित्र्याः ज्ञानोदयदेवतायाः। भद्रम्- मङ्गळम्। वासः- आच्छादकं वस्त्रम्। गाथया- सामगानेन। परिष्कृतम्- अलङ्कृतम्। एति- गच्छिति॥६॥

चित्तिरा उपबहीणं चक्षुरा अभ्यञ्जनम्।

द्यौर्भूमिः कोश्रं आसी्द्यद्यांत्सूर्या पतिम्॥ १०.०८५.०७

यत्- यदा । सूर्या- सावित्री विद्याधिदेवता । पितम्- स्वभर्तारं नवोढम् । अयात्- अगमत् । चित्तिः-चित्तमेव । उपबर्हणम् । आः- आसीत् । चक्षुः- दृष्टिः । अभ्यञ्जनम्- व्यञ्जकमासीत् । द्यौर्भूमिः-द्यावापृथिव्यौ । कोशः । आसीत् ॥७ ॥

स्तोमा आसन्प्रतिधर्यः कुरीरं छन्दं ओपुशः।

सूर्यायां अश्विनां वराग्निरांसीत्पुरोग्वः॥ १०.०८५.०८

स्तोमाः- मन्त्राः। प्रतिधयः- धारकाः। आसन्- अभवन्। कुरीरं छन्दः- कुरीरनामकं छन्दः। ओपशः- आश्रयम्। सूर्यायाः- सावित्र्याः विद्याधिदेवतायाः। अश्विना- प्राणेशनभूतो। वरो- पती। आधिभौतिके सावित्री सूर्योद्यात्किञ्चित्प्रागारभ्य सूर्योद्यपर्यन्तं या वेळा वर्तते सा। अश्विनौ तु तिस्मन् काले द्योतमाने द्वे नक्षत्रे। आध्यात्मिके तु सावित्री आत्मसाक्षात्कारात् किञ्चित्प्रागारभ्य यद्वेदनं भवित कैवल्यप्राग्भारमिति योगशास्त्रेषु प्रसिद्धं सैव। अश्विनौ प्राणेशनशक्ती। किं बहुना। सावित्री कुम्भकम्। अश्विनौ सूर्याचन्द्रानुलोमप्राणायामौ। तस्यास्तौ भर्तारौ। अग्निः- सर्वभूतिहतकतुः। पुरोगवः- पुरोगामी नेता। आसीत्- अभवत्॥८॥

सोमो वधूयुरंभवद्धिनास्तामुभा वरा।

सूर्यां यत्पत्ये शंसन्तीं मनेसा सवितादेदात्॥ १०.०८५.०९

सोमः - रसाधिदेवता । वध्युः - वधृकामः । अभवत् - अभृत् । सा रसरिसतेति भावः । भीरिप यिद्वभेतीति यथा । अश्विना - प्राणेशनशक्तिभृतो । उभा - उभो । वरा - तया वृतो भतिरो । आस्ताम् - अभवताम् । सूर्यां - वधूं सावित्रीम् । पत्ये शंसन्तीम् - स्वपतिप्रेमविषये स्विपत्रे कथयन्तीम् । सिवता - पिता सूर्यः । मनसा - चित्तेन । अददात् - अश्विभ्यां ददो । आत्मा सूर्यः । तदाधारेण प्राणेशनशक्ती विद्यां गृहीतवन्ताविति भावः ॥९॥

मनौ अस्या अने आसी॒द्यौरांसीदुत च्छुदिः। शुकार्वनुद्वाहांवास्तां यदयात्सूर्या गृहम्॥ १०.०८५.१० यत्- यदा । सूर्यां- सावित्री विद्या । गृहम् । अयात्- अगमत् । तदा । अस्याः- सावित्र्याः । मनः-चित्तमेव । अनः- रथः । आसीत्- अभवत् । उत- अपि च । द्योः- चिदाकाशः । च्छदिः-रथस्योपर्यपिधानम् । आसीत्- अभवत् । चिदाकाशाश्रितमनसा विद्या सरतीति भावः । शुक्रो-चन्द्रसूर्योपलक्षिताभ्युद्यनिःश्रेयसमार्गों । अनङ्वाहो- वाहको । आस्ताम् ॥१९॥

ऋक्सामाभ्यामुभिहितौ गावौ ते सामुनावितः।

श्रोत्रं ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाश्चराचारः॥ १०.०८५.११

ऋक्सामभ्याम् । अभिहितौ- मण्डितौ । ते- तव । गावौ- चन्द्रसूर्योपलक्षिताभ्युद्यिनःश्रेयसमार्गौ गावौ । सामनौ- समानौ । इतः- गच्छतः । ते- तव । श्रोत्रम्- अतीन्द्रियश्रुतिः । चक्रे- मनोमयरथचके । आस्ताम्- अभवताम् । दिवि- चित्ताकाशे । चराचरः- अभ्युद्यिनःश्रेयसमयः । पन्थाः- मार्गो भवति ॥११॥

शुची ते चुके यात्या व्यानो अक्ष आहेतः।

अनो मनस्मयं सूर्यारोहत्प्रयती पतिम्॥ १०.०८५.१२

यात्याः- गच्छन्त्याः । ते- तव । चक्रे । शुची- श्रोत्रे अतीन्द्रियश्रवणम् । व्यानः- व्यानाख्यप्राणः । अक्षः- उभयरथचक्रच्छिद्रगामिकाष्ठामयः । आहतः- अभवत् । पतिम्- भर्तारं प्रति । प्रयती- गच्छन्ती । मनस्मयम्- मनोमयम् । अनः- रथम् । सूर्या- सावित्री । आरोहत्- आरुरोह ॥१२॥

सूर्यायां वहतुः प्रागात्सिवता यम्वासृजत्।

अघासुं हन्यन्ते गावोऽजुन्योः पर्युद्धते॥ १०.०८५.१३

सविता- सूर्यः पिता । यम्- यत् । अवासृजत्- असृजत् । सः- तत् । सूर्यायाः- सावित्र्याः । वहतुः-कन्याप्रियार्थं दीयमानं धनम् । प्रागात्- अगच्छत् । गावः- धेनवश्चिद्रश्मयः । अघासु- घा घातः । अघा अहिंसा । अघासु अहिंसाभावनासु सत्सु । यमिश्वना दद्युः श्वेतमश्वमघाश्वाय शश्विदित्स्वस्तीत्यादिष्विप श्रुतावघशब्दस्यायमेवार्थों दृश्यते । हन्यन्ते- गम्यन्ते । हन हिंसागत्योः । अर्जुन्योः- अभ्युद्यिनःश्रेयसभृतयोश्चित्किरणयोर्धेन्वोर्वा । पर्युह्यते- परिणीयते ॥१३॥

यदेश्विना पृच्छमानावयातं त्रिचुकेण वहतुं सूर्यायाः।

विश्वे देवा अनु तद्वीमजानन्पुत्रः पितर्राववृणीत पूषा॥ १०.०८५.१४

यत्- यदा । अश्विना- प्राणेशनभूतौ । सूर्यायाः- सावित्र्या विद्यायाः । वहतुम्- स्वाभ्यां विवाहं प्रति । पृच्छमानौ । त्रिचक्रेण- रथेन । आयातम्- आगच्छताम् । तदा । विश्वे देवाः । वाम्- युवयोः । तत्- तत्कर्म । अनु अजानन्- अनुजानन्ति । पृषा- पोषकः । पुत्रः- सुतः । पितरो । अवृणीत- वरणं कृतवान् । उषसोऽश्विनोर्द्शनान्तरमेव पृष्णो दर्शनमिति कारणेन पृषा अश्विनोः पुत्र इति च रूपकं युक्तम् । पृषात्र बालसूर्यः । आध्यात्मिके प्राणेशनशक्त्योरश्विनोः पृरकरेचकभृतयोरुषसः कुम्भकभूताया अनन्तरमेव आत्मसूर्यदर्शनमिति कारणेन स तयोः पुत्र इति कल्प्यते । आत्मसूर्यः स्वप्रकटनाय स्वपितरावश्विनाविति रोचयति ॥१४॥

यदयतिं शुभस्पती वरे्यं सूर्यामुपं। क्वैकं चकं वीमासीत्कं देष्ट्रायं तस्थथुः॥ १०.०८५.१५

यत्- यदा। शुभस्पती- शोभनपालकाविश्वनौ। सूर्यां- सावित्रीम्। उप- उपगन्तुम्। वरेयम्-सवितारम्। अयातम्- आगच्छथः। तदा। एकम्। चक्रम्- रथचक्रम्। क्व- कुत्रासीत्। क्व-कुत्र। देष्ट्राय- दानाय। तस्थतुः॥१५॥

द्वे ते चके सूर्ये ब्रह्माणे ऋतुथा विदुः। अथैकं चकं यदुहा तदेखातय इद्विदुः॥ १०.०८५.१६

सूर्ये- सावित्रि । ते- तव । द्वे चक्रे- कालमहाकालभूते । कालः पक्षायनादिसंघातः । महाकालस्तदतीतस्तद्वान् । ब्रह्माणः- मन्त्रयुक्ताः । ऋतुथा- यथाकालम् । विदुः- जानिन्त । अथ- अपि च । एकम् । चक्रम्- महाकालाख्यं पक्षायनाद्यवयविनं तदतीतम् । यत् । गुहा- हृदयगुहायां निहितम् । तदद्धातयः- मेधाविन इति यास्कः । इत्- एव । विदुः- जानिन्त । ॥१६॥

सूर्यायै देवेभ्यो मित्राय वर्रुणाय च।ये भूतस्य प्रचैतस इदं तेभ्योऽकर् नर्मः॥ १०.०८५.१७

सूर्यायै- विद्यायै । देवेभ्यः । मित्राय- स्नेहाधिदैवताय । वरुणाय- ऋताधिदैवताय । च । ये । भूतस्य-भूतजातस्य । प्रचेतसः- प्रकर्षीचितिशक्तिभूताः । तेभ्यः । इदम् । नमः । अकरम्- करोमि ॥१७॥

पूर्वापरं चरतो माययैतौ शिशू कीळेन्तौ परि यातो अध्वरम्।

विश्वान्यन्यो भुवनाभिचष्टं ऋतुँरन्यो विद्धंजायते पुनः॥ १०.०८५.१८

पूर्वापरम्- पौर्वापर्येण। एतौ। शिशू- सूर्याचन्द्रौ। क्रीळन्तौ- विहरन्तौ। मायया- लीलया। चरतः। अध्वरम्- उपासनम्। परि यातः- परितो गच्छतः। अन्यः- एकः सूर्यः। विश्वानि- सर्वाणि। भुवनानि। अचष्ट- पश्यति। अन्यः- इतरश्चन्द्रः। ऋतून्- कालान्। विद्धत्- कुर्वन्। पुनः- पुनः पुनः। जायते॥१८॥

नवौनवो भवति जार्यमानोऽह्यं केतुरुषसमित्यर्यम्।

भागं देवेभ्यो वि देधात्यायन्त्र चन्द्रमस्तिरते दीर्घमार्युः॥ १०.०८५.१९

जायमानः- प्रतिदिनमुत्पन्नः। नवोनवो भवति- प्रतिदिनं नूतनो भवति। अह्वाम्- दिवसानां प्रतिपदादीनाम्। केतुः- प्रज्ञापकः। उषसाम्- प्रभातीनाम्। अग्रम्- अग्रे। एति- गच्छति। आयन्- गच्छन्। देवेभ्यः- देवताभ्यः। भागम्। वि द्धाति। चन्द्रमाः- सोमः। दीर्घमायुः। प्र तिरते- प्रकर्षेण वर्धयति॥१९॥

सुक्तिंशुकं शल्मुलिं विश्वरूपं हिर्एयवर्णं सुवृतं सुचक्रम्।

आ रोह सूर्ये अमृतस्य लोकं स्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्य॥ १०.०८५.२०

सुकिंशुकम्- किंशुकवृक्षनिर्मितम् । श्रात्मिलम्- शात्मिलमयम् । विश्वरूपम् । हिरण्यवर्णं-ज्वलन्तम् । सुवृतम्- सुष्ठुवर्तनम् । सुचकम्- शोभनचक्रयुक्तम् । आ रोह । सूर्ये- हे सावित्रि । पत्ये-भर्त्रे । स्योनम्- सुखमयम् । वहतुम्- वहनम् । अमृतस्य लोकम् । कृणुष्व- कुरु ॥२० ॥

उदीर्घातः पतिवती होश्वा विश्वावसुं नर्मसा गीर्भिरीळे।

अन्यामिच्छ पितृषदुं व्यक्तां स ते भागो जनुषा तस्य विद्धि॥ १०.०८५.२१

अतः- एतस्मात् स्थानात्। उदीर्ष्वं- उत्तिष्ठ। एषा। पतिवती- पतियुक्ताभवत्। हि- खलु। विश्वावसुम्। नमसा- नमस्कारेण। गीर्भिः- मन्त्रेः। ईळे- स्तौमि। अन्याम्- इतराम्। व्यक्ताम्। पितृषदम्- पितृसदनस्थाम्। इच्छ। सः- तादृशः पदार्थः। ते- तव। जनुषा- जन्मना। भागः। तस्य- तम्। विद्धि- जानीहि॥२१॥

उदीर्घ्वातों विश्वावसो नर्मसेळा महे त्वा।

अन्यामिच्छ प्रफुर्व्यं१ं सं जायां पत्यां सृज॥ १०.०८५.२२

अतः - अस्मात् स्थानात्। उदीर्घ्व - उत्तिष्ठ। विश्वावसो। नमसा - नमस्कारेण। त्वा - त्वाम्। ईळामहे - स्तुमः। अन्याम् - इतराम्। प्रफर्व्य - कन्याम्। इच्छ - कामय। जायाम् - पत्नीम्। पत्या - भर्त्रा। सं सृज - विमोचय। सर्वीनवासकः कामदेवो विश्वावसुः। इतरस्य कस्यचिदस्यां कामो विश्वावसुरिति प्रकरणार्थः। परदाराभिमर्श्वनमधर्म इति कारणेन तद्यपोहनायायं मन्त्रः। पितृसदनस्था इतरस्य वरणीया स्पार्हा नैषा गृहिणीति कारणेन विश्वावसोस्तद्गमनं प्रत्युपदिशति श्रुतिः॥२२॥

अनुक्षरा ऋजवंः सन्तु पन्था येभिः सर्खायो यन्ति नो वरेयम्।

सर्मर्युमा सं भगों नो निनीयात्सं जस्पित्यं सुयममस्तु देवाः॥ १०.०८५.२३

येभिः- यैः। नः- अस्माकम्। सखायः- सुदृदः। वरेयम्- वरेर्याचितव्यं पितरं प्रति। यन्ति-गच्छन्ति। ते। पन्थाः- मार्गाः। अनृक्षराः- कण्टकरिताः। ऋजवः- आर्जवसम्पन्नाः। सन्तु-भवन्तु। अर्यमा- दानाधिदेवता। भगः- सौभाग्याधिदेवता। नः- अस्मान्। सं निनीयात्- सम्यक् प्रापयेत्। देवाः- हे देवताः। जास्पत्यम्- दाम्पत्यम्। सम्- सम्यक्। सुयमम्- सुष्ठ नियमसम्पन्नम्। अस्तु- भवतु। अस्वकीयकामराहित्यमस्त्वित भावः॥२३॥

प्र त्वा मुञ्जामि वर्रुणस्य पाशाुद्येन त्वाबिधात्सिविता सुशेवेः।

ऋतस्य योनौ सुकृतस्य लोकेऽरिष्टां त्वा सह पत्यां दधामि॥ १०.०८५.२४

येन । त्वा- त्वाम् । सुश्चेवः- सुखकरः । सविता । अबध्नात् । तस्मात् । वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्य । पाश्चात्- रश्मेः । प्रकृतिनियत्यितक्रमाख्येन व्रतेन यच्छोकः सवित्रा दत्तः स वरुणपाशः । त्वा- भवन्तम् । प्र- प्रकर्षेण । मुञ्चामि- विमोचयामि । ऋतस्य योनौ- प्रकृतिनियत्याम् । सुकृतस्य लोके- पुण्यकर्मणि । अरिष्टाम्- अहिंसिताम् । त्वा- त्वाम् । पत्या सह- भर्त्रा सह । द्धामि- स्थापयामि ॥२४ ॥

प्रेतो मुञ्चामि नामुर्तः सुबुद्धामुर्तस्करम्। यथेयमिन्द्र मीद्वः सुपुत्रा सुभगासित॥ १०.०८५.२५

इतः- अस्माद्वरुणपाशाख्यदुःखात्। प्र मुञ्चामि- प्रकर्षेण मोचयामि। न अमुतः- प्रकृतिनियत्यनुसरणोद्भृतसुखात् पुनर्न मुञ्चामि। अमुतः- प्रकृतिनियत्यनुसरणोद्भृतसुखे। सुबद्धाम्- सुष्ठु बद्धाम्। करम्- करोमि। इन्द्र- परमेश्वर। मीढ्वः- आनन्दकर। यथा। इयम्- एषा। सुपुत्रा- शोभनवत्सा। सुभगा- सौभाग्यवती। असति- भवति। तथा कुरु॥२५॥

पूषा त्वेतो नेयतु हस्तुगृह्याश्विना त्वा प्र वेहतां रथेन।

गृहान्गेच्छ गृहपेली यथासौ विशिनी त्वं विद्यमा वदासि॥ १०.०८५.२६

इतः- अस्मात् स्थानात् । हस्तगृद्य- हस्तग्राद्यः । पूषा- पोषकः सूर्यः । त्वा- भवतीम् । नयतु । अश्विना- प्राणेशौ । त्वा । रथेन- मनोमयेन वाहनेन । प्र- प्रकर्षेण । वहतां । गृहपत्नी- गृहिणी गृहरक्षणकर्त्री । यथासः- यथा भवसि तथा । गृहान् । गच्छ- याहि । विश्विनी- गृहस्वामिनी कुटुम्बस्वामिनी सती । त्वम् । विद्थम्- गृहे सर्वान् । आ वदासि- आज्ञापय ॥२६॥

इह प्रियं प्रजयां ते समृध्यताम्सिमन्गृहे गाहीपत्याय जागृहि।

एना पत्यो तुन्वंश सं सृजस्वाधा जिन्नी विद्यमा वेदाथः॥ १०.०८५.२७

इह- अत्र । ते- तव । प्रजया- धर्मसन्तत्या । प्रियम्- प्रेम । समृध्यताम् । अस्मिन्- एतस्मिन् । गृहे- सद्मिन । गार्हपत्याय- गृहस्वामित्त्वाय । गृहपतये अग्नये सर्वभूतिहतक्रतवे वा । जागृहि- बुध्यस्व । एना- अनेन । पत्या- भर्त्रा । तन्वम्- स्वशरीरम् । सं सृजस्व- सङ्गमय । अध- अनन्तरम् । जित्री- जरापर्यन्तम् । विदथम्- गृहहितार्थमुभौ दम्पती । आ वदाथः- वदथः ॥२७ ॥

नीललोहितं भवित कृत्यासिकवीज्यते।एधेन्ते अस्या ज्ञातयः पितर्बन्धेषुं बध्यते॥ १०.०८५.२८ आसिकः- प्रेमपूर्वम् । कृत्या- गृहिण्याः कर्म । नीललोहितम्- अभ्युद्यिनःश्रेयसात्मकम् । नीलवर्णः धूमादिमार्ग अभ्युद्यात्मकः । लोहितवर्णो रोचमान अर्चिरादिमार्गो निःश्रेयसात्मकः । भवित । व्यज्यते- तत् तस्या गृहस्थाश्रमेण व्यिज्ञता भवित । अस्याः- एतस्याः पितव्रतायाः । ज्ञातयः- बान्धवाः । एधन्ते- वर्धन्ते । पितः- भर्ता । बन्धेषु- सीतायां रामवत् प्रेमपाशेषु । बध्यते- बद्धो भवित ॥२८॥

पर्र देहि शामुल्यं ब्रह्मभ्यो वि भंजा वस्र । कृत्येषा पद्वती भूत्या जाया विश्वते पतिम्॥ १०.०८५.२९ शामुल्यम् - शरीरसुखविषयेकाग्रहम् । शमलं शरीरम् । परा देहि - त्यज । अथवा । शामुल्यम् शरीरकर्माणि । परा देहि - परार्थं देहि । शरीरेण परोपकारं कुरु । वसु - धनम् । ब्रह्मभ्यः - विद्वद्भयः । वि भज - प्रयच्छ । एषा - इदम् । कृत्या - गृहस्थजीवनस्थकर्म । पद्वती - सरणशीलम् । भूत्व्या - भूत्वा । जाया - पत्नी । पतिम् - भर्तारं भर्तुर्दूदयम् । विशते - प्रविशति ॥२९॥

अश्रीरा तन्भैवति रुश्ती पापयमुया।

पतिर्यद्वध्वोर्वं वासंसा स्वमङ्गमभिधित्संते॥ १०.०८५.३०

वध्वः- वध्वाः। वाससा- आच्छाद्नेन। वस आच्छाद्ने। श्रारीरैकपरेणाहङ्कारपूर्वरागाख्यावरणेन। पतिः- भर्ता। स्वमङ्गम्- स्वचित्तशरीराङ्गानि। यत्- यदि। अभिधित्सते- बद्धुमिच्छति। तर्हि। अमुया पापया- अनया क्रियया। रुशती तनुः- तेजोयुक्ता तनुरिप। अश्रीः- अमङ्गळा। आभवति॥३०॥

ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनादन्।

पुनस्तान्यज्ञियां देवा नयन्तु यत् आगेताः॥ १०.०८५.३१

ये। वध्वः- वध्वाः। चन्द्रम्- आह्णाद्केन। वहतुम्- धनेन। जनात्- अस्मिद्वरोधिनः। यक्ष्माः-व्याधिभूता द्वेषदृष्टयः। अनु यन्ति- अनुगच्छन्ति। तान्- ताः। पुनः। यज्ञियाः- पूज्याः। देवाः। यत आगताः- यस्मात् स्थानात् ता आगताः तत्र। नयन्तु ॥३१॥

मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदेन्ति दम्पती।

सुगोभिर्दुर्गमतीतामपं द्रान्त्वरातयः॥ १०.०८५.३२

ये। दम्पती। आसीदिन्ति- अभिगच्छिन्ति। ते परिपिन्थिनः। तो मा विदन्। सुगेभिः- सुगमनीयैः साधनैः। दुर्गं- दुर्गमं मार्गम्। अतीताम्- अतिगच्छताम्। अरातयः- शत्रवः। अप द्रान्तु- अपगच्छन्तु॥३२॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां सुमेत पश्यंत।सौभाग्यमस्यै दुत्त्वायाथास्तुं वि परेतन॥ १०.०८५.३३

इयम्- एषा। वधूः। सुमङ्गळीः- शोभनमङ्गळा। समेत- सङ्गच्छत। इमाम्- एताम्। पश्यत। अस्यै- एतस्यै। सोभाग्यम्- सुमङ्गळम्। दत्त्वा। अथ- अनन्तरम्। अस्तम्- स्वस्वगृहम्। वि परेतन- परागच्छत। अस्तं वि परेतनेति श्रुतेः वध्वा आशीर्वादार्थं अस्वैराः कुटुम्बिन एव सम्बोधिता इति ज्ञायते॥३३॥

तृष्टमेतत्करुंकमेतद्पाष्ठविद्विषवन्नेतदत्तवे।

सूर्यां यो ब्रह्मा विद्यात्स इद्वार्धूयमर्हति॥ १०.०८५.३४

एतत्। वाधूयम्- अन्यैर्वध्विभमर्शनम्। तृष्टम्- दाहजनकम्। कटुकम्- कटु। अपाष्टम्- अपस्थितमधर्ममयमिति भावः। विषवत्- विषयुक्तम्। नैतत् अत्तवे- एतद्वधूसौन्दर्यमन्येषां भोगाय न भवति। यः। ब्रह्मा- मया पत्या जरदष्टिर्यथास इति तया सह वृद्धावस्थापर्यन्तं भवेयिमिति संकल्प्य यस्तया भवति स पतिः। बृहि वृद्धौ। सूर्यां- वधूम्। विद्यात्- पत्नीत्वेन लम्भयति। अवगच्छिति वा। सः। इत्- एव। वाधूयम्- वधूभोगम्। अर्हित। अनेन मन्त्रेण परदाराभिमर्शनिनेषेध उच्यते॥३४॥

आशसनं विशसनमथौ अधिविकरीनम्।

सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मा तु शुन्धति॥ १०.०८५.३५

सूर्यायाः - वध्वाः । आश्रासनम् । विशसनम् । अथो - अपि च । अधिविकर्तनम् । रूपाणि - इमानि रूपाणि । पश्य - अवलोकय । तानि । ब्रह्मा - विद्वान् । शुन्धित - शोधयित । आश्रासनादीनि वस्त्राणीति सायणः । तानि नानाविधानि वध्वाः पूर्वदुःखानि । तेषामपोहनं शोधनम् ॥३५॥

गृभगामि ते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदृष्टिर्यथासः।

भगों अर्युमा संविता पुरैंधिर्मह्यं त्वादुर्गार्हेपत्याय देवाः॥ १०.०८५.३६

पत्या- भर्जा । मया । जरदृष्टिः- जरापर्यन्तम् । यथासः- यथा भवसि तथा । ते- तव । हस्तम्-पाणिम् । सोभगत्वाय- मम सोमङ्गळ्याय । गृभ्णामि- गृह्णामि । भगः- सोभाग्याधिदेवता । अर्यमा-औदार्याधिदेवता । पुरिन्धः- शरीरपुरधारकः । सिवता- प्रेरकः सूर्य आत्मा । देवाः- द्योतनशीलाः । मह्मम्- मे। त्वा- भवतीम्। गार्हपत्याय- गृहपालनाय गृहस्वामित्त्वाय। अदुः- दत्तवन्तः। देवताप्रसादेन त्वां लब्धवानहमिति भावः॥३६॥

तां पूषञ्छिवतमामरेयस्व यस्यां बीजं मनुष्याः वपन्ति।

या ने ऊरू उंशती विश्रयति यस्योमुशन्तः प्रहराम् शेपेम्॥ १०.०८५.३७

पूषन्- पोषक सूर्य। यस्याम्- यस्यां वध्वाम्। मनुष्याः- वयं भर्तारः। बीजम्- रेतः। वपन्ति-स्थापयामः। ताम्। शिवतमाम्- अतिशयेन अस्मन्मङ्गळाम्। आ ईरयस्व- आभिमुख्येन प्रेरय। या। नः- अस्मान् पतीन्। उशती- कामयमाना। उरू। विश्रयाते- विस्तारयति। यस्याम्। उशन्तः- कामयमानाः। शेपम्- पुंस्प्रजननम्। प्रहराम- क्षिपामः। तां मेथुनार्थं प्रेरय। उशतीति पत्नीविशेषणेन उशन्त इति पतिविशेषणेन अनयोर्यस्य कस्यापि कामराहित्ये मेथुनं नाभिमतमुभयोरिप कामेनेव मेथुनं कर्तव्यमिति भावः प्रकाश्यते॥३७॥

तुभ्यमग्रे पर्यवहन्सूर्यां वहतुनां सह।पुनः पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजयां सह॥ १०.०८५.३८

अग्रे- प्रथमतः । तुभ्यम्- भवते । सूर्यां- वधूम् । वहतुना- धनेन । सह । पर्यवन्- देवता धारयन्ति । अग्ने- सर्वभूतिहतकतो । पुनः । पितभ्यः- भर्तृभ्योऽस्मभ्यम् । जायाम्- पत्नीम् । प्रजया सह- सन्तत्या सह । दाः- देहि । सर्वभूतिहतरत्युद्भृतसङ्कल्पात्मकाग्नय एव पत्नीपुत्रधनादीनि । तत्प्रसादेनेव वयमपि तान्यनुभवाम इति भावः ॥३८ ॥

पुनः पत्नीमुग्निर्रदादायुषा सह वर्चसा।

दी्र्घायुरस्या यः पतिर्जीविति श्रारदेः श्रातम्॥ १०.०८५.३९

तमेव भावं पुनर्दर्शयति। आयुषा। वर्चसा- तेजसा। सह। पत्नीम्- जायाम्। अग्निः- पावकः सर्वभूतिहतकतुः। पुनः। अदात्- ददौ। एवमिग्नप्रसादभूतजाययैव। अस्याः- एतस्याः। यः पितः- यो भर्ता अस्ति सः। दीर्घायुः। शरदः शतम्- पूर्णं जीवनम्। जीवाति- जीवित ॥३९॥

सोमः प्रथमो विविदे गन्धुर्वो विविद उत्तरः।

तृतीयों अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्युजाः॥ १०.०८५.४०

देवताप्रसादत्त्वेन जाया वर्ण्यते। सोमः- रसाधिदेवता अभ्युद्यात्मकः। प्रथमः। विविदे- वधूं लब्धवान्। गन्धर्वः- सूर्यः आत्माधिदेवता निःश्रेयसात्मकः। गां रिंहमं द्धातीति गन्धर्वः। उत्तरः- अनन्तरम्। विविदे- लब्धवान्। तृतीयः। ते- तव। पितः- भर्ता। अग्निः- सर्वभूतिहतकत्वात्मकः पावकः। ते- तव। मनुष्यजाः- मनुष्यः पितः। तुरीयः- चतुर्थं एव। अभ्युद्येन निःश्रेयसं निःश्रेयसेन सर्वभूतिहतकतुत्त्वं प्राप्य सम्पन्ना मां मनुष्यं पितमागच्छेति भावः॥४०॥

सोमो ददद्गन्ध्वायं गन्ध्वा देदद्ग्रये। र्यिं च पुत्राँश्चादाद्ग्निर्मह्यमथौ इमाम्॥ १०.०८५.४१

तमेव भावं पुनर्दर्शयति । सोमः- अभ्युद्यात्मको रसाधिदेवता । गन्धर्वाय-निःश्रेयसात्मकायात्मसूर्याय । ददत्- ददौ । गन्धर्वः- सः । अग्नये- विश्वहितकतवे । ददत्- ददौ । अथो- अपि च । अग्निः- स तु । रियम्- दानयोग्यधनम् । च । पुत्रांश्च- सुतांश्च । इमाम्- एतां जायाञ्च । मह्म- मे । अदात्- ददौ ॥४१ ॥

इहैव स्तं मा वि यौष्टं विश्वमायुर्व्यश्चतम्। क्रीळन्तौ पुत्रैर्नर्शृभिर्मोद्देमानौ स्वे गृहे॥ १०.०८५.४२ पुत्रैर्नप्तृभिः - पुत्रपोत्रैः। क्रीळन्तौ - विहरन्तौ। स्वे गृहे - स्वसद्मिन। मोदमानौ - तुष्यन्तौ। इहैव - अत्रैव। स्तम् - भवतम्। मा वि यौष्टम् - विश्विष्टौ मा भवतम्। अनेन दम्पत्योः परस्परत्यागो निषिद्वचते श्चतौ। विश्वम् - पूर्णम्। आयुः। व्यश्चतम् - अनुभवतम्॥४२॥

आ नेः प्रजां जनयतु प्रजापितराजरसाय समेनक्तवर्यमा।

अर्दुर्मङ्गलीः पतिलोकमा विश शं नौ भव द्विपदे शं चतुष्पदे॥ १०.०८५.४३

प्रजापितः- हिरण्यगर्भः स्रष्टा महत्तत्वाधिदेवता। नः- अस्माकम्। प्रजाम्- धर्मसन्तितम्। आ जनयतु- सृजतु। अर्थमा- दानाधिदेवता। आजरसाय- जरापर्यन्तम्। समनक्त- नौ परस्परं व्यञ्जयतु। अदुर्मङ्गळीः- शुभाचारदूषणरिहता सती। पितलोकम्- भर्त्रनुभवं भर्तृभूमिकां वा। आविश्च- प्रविश्च। नः- अस्माकम्। द्विपदे- मनुष्येभ्यः। चतुष्पदे- मृगेभ्यश्च। शं भव- मङ्गळा भव॥४३॥

अघोरचक्षुरपितिघ्र्येधि शिवा पशुभ्यः सुमनाः सुवर्चाः।

वीरसूर्देवकोमा स्योना शं नौ भव द्विपदे शं चतुष्पदे॥ १०.०८५.४४

अघोरचक्षुः- वात्सल्यगर्भितचक्षुः। अपितद्वी- पितिहिंसारहिता। एघि- वर्धस्व। पशुभ्यः-क्रान्तदिर्शिभ्यः सद्भयो गृहागतेभ्यः। पश्यतीति पशुरिति यास्कः। शिवा- मङ्गळा। सुमनाः-शोभनमनस्का। सुवर्चाः- तेजिस्विनी च। भव। वीरसूः- धर्मवीराणां माता। देवकामा-देवभिक्तयुता। स्योना- सुखकरी। भव। नः- अस्माकम्। द्विपदे- मनुष्येभ्यः। चतुष्पदे- मृगेभ्यः। शं भव- शिवा भव॥४४॥

इमां त्विमिन्द्र मीद्वः सुपुत्रां सुभगां कृणु।दशांस्यां पुत्राना घेहि पितिमेकाद्शं कृषि॥ १०.०८५.४५ इन्द्र- परमेश्वर । मीढ्वः- आनन्दकर । इमाम्- एतां वधूम् । सुपुत्राम्- शोभनवत्साम् । सुभगाम्- सौभाग्यवतीम् । कुरु । अस्याम्- एतस्याम् । दश पुत्रान्- प्रभूतान् पुत्रान् । आ घेहि- प्रयच्छ । पितम्- भर्तारमि । एकादशम्- प्रभूतपुत्रैः सह पुत्रविद्विधेयम् । कृषि- कुरु ॥४५ ॥

सम्राज्ञी श्वश्रुरे भव सम्राज्ञी श्वश्र्वां भव। नर्नान्द्रि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधि देवृषु ॥ १०.०८५.४६ श्वशुरे सम्राज्ञी - भर्तृजनकस्वामिनी। भव। श्वश्र्वाम् - भर्तृजननीस्वामिनी। भव। ननान्द्रि सम्राज्ञी - भर्तृसोद्रीस्वामिनी भव। देवृषु अधि सम्राज्ञी - भर्तृसोद्रस्वामिनी भव॥४६॥

समेञ्जन्तु विश्वे देवाः समापो हृदयानि नौ। सं मात्तिश्वा सं धाता समु देष्ट्री दधातु नौ॥ १०.०८५.४७ विश्वे देवाः- सर्वा देवताः। नौ- आवयोः। हृदयानि। समञ्जन्तु- सम्यगञ्जन्तु। आपः- मूलशक्तिधारा आपः। मातिरिश्वा- वायुः प्राणः। धाता- हिरण्यगर्भः। देष्ट्री- मङ्गळदायिका सरस्वती चोदनाधिदेवता। नौ- आवयोः। हृदयानि। सम्यगञ्जन्तु॥४७॥